

[Undervisningsministeren.]
embedernes Mængde. Ser jeg historisk paa Sagen, kunde jeg snarere fristes til at sige lige omvendt.

I Buketten af ædruelighedsvenlige, højmoralske og højkirkelige Betragtninger, som det ærede Medlem fremsatte, viste der sig jo pludselig en lille, jeg synes giftigt duftende Blomst, saadan en lille klæbrig lodden Bulmeurt midt mellem Tulipanerne og Pæonerne, og hvad det alt sammen var. Det var saadan en lille lejlighedsvis Bemærkning om Ferie og Festdagene i Genève og andetsteds, og en Bemærkning om, at vi Ministre siden den 30. April overhovedet intet som helst Arbejde havde gjort. Det sagde det ærede Medlem. Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har jo tidligere været inde paa de lange Ferier, han ønskede dem endnu længere, sagde han. Jeg tror ganske vist, at der hurtigt vilde komme Klager, og beretigede Klager, over Administrationens Langsomhed, hvis vi gav os til at holde lange Ferier.

Nu skulde jeg tage meget fejl, om ikke det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit selv har ønsket at komme til Genève, og jeg erkender med megen Berettigelse: et udmærket Fransk, et repræsentativt tiltalende Ydre. Jeg beklager, at det ikke lykkedes at faa det ærede Medlem delegeret til Genève, enten ved Arbejdsbureauet eller ved Folkeforbundets Sammenkomster, for saa vilde det ærede Medlem have erfaret, at det ikke er lutter Fester og Ferie dernede, men det er meget alvorligt Arbejde.

Jeg kan ganske roligt sige, at jeg overhovedet ikke det sidste Aar har haft nogen Ferie, og det samme gælder adskillige af mine Kolleger. Naar enkelte har ment, at de for deres Helbreds Skyld maatte have Ferie, har de gjort den saa kneben som muligt. De, der ved, hvilket Arbejde f. Eks. den højtærede Socialminister har præsteret i denne Sommer, ved, hvad det er for et mægtigt Værk, han faktisk har fuldendt — ja selv i de sparsomme Ferie-dage er jeg sikker paa, at han har udelukkende tænkt paa dette Arbejde —, de vil vide, hvor ganske urimeligt, uretfærdigt, letkøbt, overfladisk agitatorisk det ærede Medlems Anvendelse af dette tarvelige Agitationsknebe ude i Venstrepressen og paa Møder er. Det spiller da heller aldrig nogen Rolle, naar det er det ærede Medlems Partifæller, der er Ministre, saa er der aldrig Tale om det, nej, det er kun, hver Gang Socialdemokrater og Radikale bliver Ministre, saa hører vi dette om Ferie og Fester o. s. v. Det fore-

kommer mig at være en Appel og en ganske uretfærdig Appel til Misundelsen og de lavere Instinkter i Mennesket.

Endelig var det ærede Medlem inde paa min og min Kollega Kirkeministerens Forbliven i det kirkepolitiske Udvalg og var aabenbart ked deraf; selv om der kom saadan en Udtalelse, som kunde udtydes som noget andet, saa var hele Grundtanken deri, at det var meget kedeligt, at vi blev der, og Venstrepressen var da ogsaa i Foraaret i stærk Beskæftigelse med at lancere Meddelelser og Rygter om, at vi vilde træde ud.

Nu er der aldeles ingen Tvivl om, at i det kirkepolitiske Udvalg var der fra alle de Medlemmers Side, som ønskede et positivt Resultat, et udpræget Ønske, som ogsaa gav sig højlydt Udtryk, om, at den nuværende Kirkeminister og jeg blev siddende i Udvalget. Det ærede Medlem sagde spydigt — det var igen et af disse smaa giftige Naalestik —, at vi havde jo et godt Præcedens, den radikale Minister havde i sin Tid udnævnt sig selv til Formand i Forsvarskommissionen. Det ærede Medlem kunde have søgt et meget nærmere Fortilfælde og ganske analogt til det, der nu foreligger, et, som ligger Fruen selv saa overordentlig nær, nemlig, at Undervisningsminister Jacob Appel, Venstremanden, tog Sæde i det kirkelige Udvalg i 1920 og sad der under dets hele Virksomhed til Slutningen af 1922, stadig som Undervisningsminister.

Hvorfor har det ærede Medlem saa kort en Hukommelse, naar det ærede Medlem vil her op og bruge den Slags Ting i Agitationens Tjeneste? Naar Venstremanden Jacob Appel som Undervisningsminister kunde gaa ind i det kirkelige Udvalg og sidde der under hele dets Virksomhed, har jeg vel ogsaa Ret dertil. Det er vel ikke saadan, at der er een Regel, der skal gælde for Socialdemokrater, og en anden for Venstre-mænd, at det, man kan bebrejde en Socialdemokrat, er fuldstændig rigtigt, naar det er en Venstre-mand, der gør det! Det er vel ikke det ærede Medlems ophøjede Moral og Kristelighed?

Det ærede Medlem kom ind paa nogle kirkepolitiske Betragtninger, som jeg naturligvis ikke skal berøre, jeg ved, at min Kollega, Kirkeministeren, vil svare derpaa. Men det ærede Medlem nævnte netop selv det kirkelige Udvalg af 1920 og sagde, at det havde gjort sig rask færdigt. Det var al Anerkendelse værd, men det sad dog omtrent to Aar og virkede kun for en meget begrænset Opgave. Det nuværende kirkepolitiske Udvalg har kun siddet godt et Aar og har en meget omfattende og dybtgående Opgave. Det